

Resolució 2050/2025, de 4 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1083/2025

Administració reclamada: Ajuntament del Vendrell

Informació reclamada: Subjecció a pagament previ d'una taxa per a disposar de la informació demanada.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha lliurat la informació sol·licitada en el marc d'aquest procediment, però que es subjecta al pagament previ d'una taxa per les operacions de manipulació per a la protecció de dades personals.

Aquesta Comissió constata que la subjecció al pagament previst a la ordenança fiscal de l'Ajuntament per al lliurament de la informació sol·licitada és una contraprestació regulada per les ordenances municipals, i porten a concloure que la resposta municipal a la sol·licitud de l'entitat reclamant és adequada a l'ordenament jurídic, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació.

Paraules clau: Ajuntaments. Persona jurídica. Pagament taxa pel lliurament informació. Protecció de dades. Desestimació.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco.

Antecedents

1. El 18 de juny de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1083/2025, presentada contra l'Ajuntament del Vendrell, per la Xarxa Vendrellenca, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 de maig de 2025, l'entitat reclamant, va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública a l'Ajuntament del Vendrell en els termes següents: "Mitjançant aquest document demanem a l'Ajuntament de Vendrell la següent informació pública.
 1. Els informes d'Intervenció enviats al Tribunal de Cuentas dintre del marc de la denuncia contra el grup del municipal del PSC-CP que consten a l'auto d'arxiu de la denuncia.
 2. Una còpia de les factures associades a la denuncia contra el grup PSC-CP que va incoar l'Oficina Antifrau de Catalunya i que va ser arxivada per aquest tribunal.
 3. Una còpia de l'Auto d'arxivament de la denuncia de la qual es va fer referència en compareixença pública representants del PSC davant els mitjans públics".

A la reclamació presentada el 18 de juny de 2025 a la GAIP es manifesta que l'Administració no ha lliurat la informació.

3. El 2 de juliol de 2025, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
4. El 4 de juliol de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la part reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 24 de juliol de 2025 la GAIP rep escrit de l'Ajuntament conforme ha comunicat a l'entitat reclamant el següent: "En relació amb la seva sol·licitud, amb registre d'entrada número E2025017776, referent a la petició d'informes i factures del grup municipal del PSC, us informem que, d'acord l'establert a l'article 6 de l'Ordenança Fiscal número 26, la manipulació de documents als efectes de donar compliment a la Llei de protecció de dades, ascendeix a una quantitat aproximada no inferior a 125 euros.

Per tal de poder emetre la corresponent Carta de Pagament i iniciar els treballs sol·licitats, caldrà que ens confirmeu la vostra conformitat amb l'abonament de l'import esmentat".
6. El 29 de juliol de 2025 la GAIP trasllada la resposta a l'entitat reclamant amb l'avertiment de que si no diu el contrari, en el termini de tres dies hàbils, s'entendrà que s'ha atès la petició i finalitzarà el procediment de reclamació per pèrdua sobrevinguda del seu objecte.
7. El 3 d'agost de 2025 la GAIP rep escrit de la reclamant que manifesta que " No estem d'acord amb la resposta perquè ens volem cobrar una taxa per la informació i no ens lliuren documents d'intervenció que entenem son públics" sense cap més consideració.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació

Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

2. Sobre el dret a còpia de la informació reclamada

Els antecedents posen de manifest que la controvèrsia es planteja d'una banda respecte de la manca de lliurament dels documents d'intervenció i d'una altra per la discrepància de l'entitat reclamant en que es subjecti al previ pagament d'una taxa aquella informació que segons l'article 6 de l'Ordenança Fiscal , precisa d'una manipulació de documents als efectes de donar compliment a la Llei de protecció de dades.

Es tracta doncs d'informació pública d'acord amb l'article 2 de la LTAIPBG que l'Ajuntament reconeix, però que subjecta al previ pagament d'una taxa per al seu lliurament.

L'article 37 LTAIPBG preveu el següent “1. L'accés a la informació pública és gratuït si les dades són consultades en el lloc on es troben dipositades, o bé si existeixen en format electrònic, cas en el qual han d'ésser lliurades per correu electrònic. 2. L'expedició de còpies i la transposició a formats diferents de l'original poden restar subjectes a una contraprestació econòmica, la qual no pot excedir el cost de l'operació”.

Per la seva banda, l'article 36 LTAIPBG estableix que “1. Si una sol·licitud és estimada totalment o parcialment, l'òrgan competent ha de subministrar la informació a l'interessat, en el format en què l'hagi demanada, en el termini de trenta dies. 2. L'Administració pot subministrar la informació en un format diferent del sol·licitat en els casos següents: a) Si hi ha una alternativa més econòmica, sempre que no dificulti al sol·licitant l'accés a les dades. b) Si la informació ja ha estat difosa o publicada provisionalment en un altre format i s'hi pot accedir fàcilment. En aquest cas, s'ha d'indicar al sol·licitant la font d'informació. c) Si es considera raonable utilitzar un format diferent del demanat, sempre que es justifiqui. d) Si el format en què s'ha demanat la informació pot comportar la pèrdua del suport que la conté o el pot danyar. e) Si tècnicament no és possible fer una còpia en el format en què s'ha demanat la informació. f) Si el format en què s'ha demanat la informació pot afectar els drets de propietat intel·lectual. 3. Les resolucions estimatòries han d'incloure la consideració que la informació pot ésser subministrada en un format diferent del demanat, d'acord amb el que estableix l'apartat 2, i indicar els formats alternatius possibles”.

Com acabem de comprovar, la Llei empara el dret de la persona sol·licitant d'informació a decidir el format en què vol rebre-la, però l'Administració té també reconeguda la potestat de facilitar-la en un format diferent en atenció a diverses circumstàncies, entre elles “si hi ha una alternativa més econòmica, sempre que no dificulti al sol·licitant l'accés a les dades”, o “si es considera raonable utilitzar un format diferent del demanat, sempre que es justifiqui”.

Qualsevol d'aquestes causes pot justificar el canvi de format operat per l'Ajuntament, tenint en compte que el document sol·licitat ha d'estar digitalitzat (circumstància en la qual l'accés electrònic serà molt més econòmic, ràpid i ambientalment sostenible que en paper).

Es doctrina de la GAIP, com ja es va palesar a la Resolució 581/22 "que l'article 37 LTAIPBG prohibeix cobrar per la informació, però permet repercutir el cost de l'operació de les còpies, i d'acord amb els antecedents exposats, és clar que l'Ajuntament no ha girat una taxa que gravi l'elaboració de la informació com si es tractés d'un informe, ni pretén repercutir el cost de personal que li suposi la localització o recopilació de la informació sol·licitada, sinó la taxa qüestionada té per objecte repercutir a la beneficiària de la informació el cost de l'operació de les fotocòpies prèviament assumit per l'Ajuntament en compliment d'un acord verbalment assumit per la persona reclamant". Es desconeix si la informació demanada està en format digital, però pels antecedents es considera que la despesa proposada ho és per atendre les tasques d'adequació de la informació per satisfer el seu dret d'accés, i anonimitzar els documents demanats i que d'acord amb l'article 37 LTAIPBG.

Com s'afirmava a la l'esmentada resolució 518/22 " cal dir que l'aplicació genèrica i indiscriminada d'una taxa a les còpies digitals no seria ajustada a l'article 37 LTAIPBG, que només permet el cobrament de taxes per rescabalar-se dels costos de l'operació d'elaborar-les, emmagatzemar-les o enviar-les, de manera que no és adequat aplicar-les quan cap d'aquestes operacions ha generat un cost, per exemple, en el cas de còpies digitals de documents prèviament digitalitzats en poder de l'administració i trameses per correu electrònic."

Es recorda també que , en tot cas, i l'adequació a l'LTAIPBG de la taxa girada per fotocòpies a la persona reclamant no exclou que, si la persona reclamant discrepa en relació amb la quantia o amb el tipus impositiu de la taxa municipal aplicada, pugui presentar recurs administratiu contra ella davant l'Ajuntament, tal i com l'Administració li indica.

En el cas ara analitzat, l'Ajuntament facilita la informació demanada i la subjecta a pagament d'una taxa pel motiu d'haver de dissociar la documentació demanada d'acord amb la previsió de l'ordenança fiscal.

Sembla doncs que en aquest cas tindria forçosament un caràcter oneros el lliurament de la informació però que, arribats a aquest punt, l'Ajuntament podria haver posat a disposició la informació dissociada en format digital la qual cosa facilitaria la seva gratuïtat atesa la senzillesa de l'operació anonimització en aquest casos.

De tota manera la Ordenança fiscal numero 26 que segons l'Ajuntament s'aplica per raó de la manipulació de documents als efectes de donar compliment a la Llei de protecció de dades, pròpiament és una taxa que es refereix a l'expedició de documents administratius, i no es distingeix si la operació de manipulació es correspon a una comprovació manual sobre el paper, o bé es podria referir a una gestió digital essent en aquest segon cas predicable la gratuïtat de la gestió.

En qualsevol cas, no correspon a aquesta Comissió valorar ni prendre una decisió sobre cap d'aquestes circumstàncies i opcions diverses, que formen part de la potestat municipal d'organització dels serveis propis.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent concloure que l'entitat reclamant no té al seu abast la garantia de la gratuïtat de la informació demanada que sigui oposable a la potestat municipal de facilitar-la en el format en el que disposa la informació i la corresponent subjecció a una taxa.

En atenció a les circumstàncies esmentades, pel que fa a la subjecció de la informació sol·licitada a la contraprestació regulada per l'Ajuntament a les ordenances municipals, porten a considerar la resposta municipal a la sol·licitud de l'entitat reclamant com a adequada a l'ordenament jurídic, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de desembre de 2025, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 1083/2025, finalitzar el procediment i donar publicitat de la present resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.